

Mars cím nélkül

November 28-án este marsbéli kolóniával foglalkozó darabot láthattunk a Nemzeti Színházban. A Mars cím nélkül (Untitled Mars) című amerikai–magyar előadást áprilisban már látták New York-ban a HungaroMars expedíció résztvevői, továbbá a Nemzeti szervezőjének szíves invitálásának se lehetett ellenállni, így kisebb MCSE-s „különítmény” jelent meg a nézőtéren.

Gryllus Dorka Doreen szerepében (forrás: Nemzeti Színház)

A párbeszédék jórészt angolul zajlanak, a budapesti közönség számára a könnyebb megértést feliratozás segíti, de eleinte ugyan-csak kapkodjuk fejünket: mi folyik ott a színpadon? Mintha bolondokházába csöppentünk volna. Benyomásunkat csak megerősíti a skizofrén, örökmozgó Mannie (Natalie Thomas) szinte állandó, nagyon intenzív jelenléte. A szereplők időnként úrruhát öltenek, marsbéli problémákat boncolgatnak, melyek sokszor nagyon is földbélieknek tűnnek: egy telespekuláns disznóságai körül forog a cselekmény. Ha Arnie-nek (Caleb Hammond) kijön a lépés, akkor a Mannie-t befogadó pszichiátriai intézménynek vége. És természetesen előrdül egy pisztoly is, de ebben nincs semmi meglepő: ha a színpadon van valamilyen lőfegyver, annak előbb-utóbb el kell sülnie.

A színpad előterében számítógépek, mint-ha irányítóközpont működne a szemünk előtt. Az előadás szerves része két nagy vetítévászon, melyeken időnként ismeretterjesztő filmbejátszások tűnnek fel, máskor pedig

a színpad különböző szegleteiből kapunk élő képet a történésekről. Mindez erősen megosztja a figyelmet, azok jártak jól, akik a november 29-i előadást is megnézték.

„Azért kell elmennünk a Marsra, mert ott van” – mondja a vászonnról Robert Zubrin, majd kicsit később Hargitai Henrik tűnik fel, aki szintén a Mars dolgait boncolgatja. Egy ál-élő kapcsolást is nyomon követhetünk, az MIT-ről egy fiatal kutató mondja el a Marssal kapcsolatos információkat – mint később kiderül, épp a rendező, Jay Scheib kérdegeti. Gryllus Dorka valóban fantasztikus és gyönyörű Doreen szerepében (emellett szépen beszél angolul). Néha szkaferdebe bújnak a szereplők, olyanfélbe, mint az utahi Mars-analógia bázis (MDRS) kísérletező kedvű kutatói. Ez se véletlen, hiszen ha már Mars, akkor a videobejátszásokban szó esik az MDRS-ről is.

A budapesti premier után együtt ünnepelünk a színészekkel, poharazgatás közben a rendező felkéri Boros-Oláh Mónikát, a holnapi előadáson ugyan játssza már ő az MIT-s mérnök szerepét, válaszolgasson csak ő a Marssal kapcsolatos problémákra. Így is lett, az MCSE-legendárium pedig egy új bejegyzéssel gazdagodott.

Mars cím nélkül: a vetítévászonon Natalie Thomas és Boros-Oláh Mónika

A Jay Scheib által rendezett darab modern, sőt nagyon modern. De hát milyen legyen egy Marssal foglalkozó darab? Még cím se kell neki.

Mzs